

tværtimod forøger Sandsynligheden for et nyt Tilbagefald.

Det er netop fordi Man føler Nødvendigheden af at styrke den løsladte Fanges gode Villie og formindste Indflydelsen af de Bansteligheder, som møde ham, at Man næsten til alle Cellesængsler har knyttet Fængselsfaber, hvis Hovedopgave det er at understøtte Fangen i den første Tid efter Løsladelsen. Som Exempel paa en Bestrøbelse i lignende Retning kan ogsaa anføres, at man i den nyeste Tid i Irland tildeels har anvendt den Fremgangsmaade, at Fanger fra Cellen lidt efter lidt overgaaer til en større Frihed, under hvilken han i Fællesskab med Andre kan opnaae den til en fuldstændig Optragelse i Samfundet fornødne Karaktereaffæbhed. Men naar Man paaany vilde anvende Afsondringsystemet paa de ældre Tilbagefaldne, som alt engang have udstaaet en saadan Straf, saa vilde Man ogsaa i en anden Henseende modvirke deres Forbedring ved at forøge de Bansteligheder, som møde dem ved Løsladelsen. Thi det er ikke alene i sjælelig Henseende, at den Paagældende ved dette System slappes og blodgjøres, det samme er Tilfældet med Legemet. Den under Ensomheden fremkaldte Selvbekreidelse i Forbindelse med den hele nedtrykte Sindstemning, der ved den strenge Afsondring bliver dobbelt piinlig, har en stærk Indflydelse paa det Legemlige; Mangelen af svært Arbeide, som kun ganske undtagelsesviis kan staffles tilveie i Celler, slapper Musklerne og afvænnerr Fangen med at bruge de legemlige Kræfter, ved hvis Hjælp han i Reglen efter Løsladelsen skal erhverve sig Brødet. Som en Følge heraf vil han, naar han paaany løslades, have større Banstelighed ved at finde et passende Arbeide til at erhverve Livets Ophold, og Sandsynligheden for et nyt Tilbagefald bliver folgelig ogsaa fra denne Side betragtet større.

Men virker Afsondringsystemet, anvendt paa ældre Fanger, som alt tidligere have udstaaet Straf paa denne Maade, i Almindelighed ikke til Forbedring, saa har denne Straffemaade fremdeles i en væsentlig Grad tabt sin affrækkende Virkning i Gjentagelsestilsælde.

Forforflag.

Den, som allerede engang har gjort sig fortrolig med Ensomheden, vil ikke længere see hen til den med samme Skræk som tidligere, for den, hvis Villie er slappet og blodgjort, vil Tanken herom endog undertiden frembyde en vis Tillokkelse, medens det langt stærere kan ventes, at en ny endnu ukjendt Straffemaade vil staae som et Skrammebillede for den Paagældende. Hertil kommer endnu, at den sædvanlige grove Fængselskost i Reglen hverken er tilstrækkelig eller anvendelig i Cellesængslerne. Denne stærke Kost svarer ikke til det mindre anstrengende Arbeide, men det ved den strenge Afsondring slappede Legeme frænger alligevel til at styrkes, hvorfor der maa gives Fangen lettere og dog nærende Fødemidler*).

Ogsaa i denne Henseende vil altsaa det Liv, som føres i Cellesængslet, have en vis Tillokkelse for den Løsladte.

I Genhold til de anførte Grunde maa Ministeriet vedblivende fastholde, at det saakaldte philadelphiske System kun som Regel bør anvendes paa de første Gang til offentlig Arbeide idømte Forbrydere under en vis Alder, der hidtil har været fastsat til 40 Aar. (I Bodsængslet i Christiania er Grændsen kun 30 Aar) og paa alle unge Forbrydere indtil en Alder af 25 Aar, om de end tidligere have været ansæte med Straf af offentlig Arbeide. Paa alle de Tilbagefaldne, over 25 Aar, bliver det auburnske System med fælles Arbeidsale og afsondrede Natceller at anvende, med Undtagelse af gamle og svagelige Individer,

*) I alle Europas Cellesængsler sees saaledes Fængselskosten at være ganske anderledes end den, hvor Fangerne arbeide i Fællesskab. I de engelske Fængsler gives den tredobbelte Portion Kjøb, ligeledes i de belgiske. I Baden gives Fangerne, der her hos os kun een Gang om Dagen faae varm Mad, baade Morgen, Middag og Aften varm Spise. I Bodsængslet i Christiania faae Fangerne om Morgen en Drif af Kakaobønner med Sukker og Mælk, hvilken ogsaa gives i England, og tildeles de næsten alle saadanne Tillægsportioner, at den daglige Forpleining andrager ca. 26 R. pr. Fange, her derimod kun ca 11 R. (I sidnevnte Fængsel viser Antallet paa de Tilbagefaldne sig ogsaa kun at være 2 pCt. under de øvrige Fængsler.) At Kosten ogsaa i vort Cellesængsel maa forandres er en Erfaring, man allerede er kommen til, og hvorpaa der i Forslaget til Finansloven for 1861—62 er andraget.